

Take away Kim
MONICA VANLEKE

“Waarom voel ik me een dessert? Ik zou het hoofdgerecht moeten zijn.”

ROMAN

Monica Vanleke
Take away Kim

Ambilicious Breda | Kalmthout

Eerste druk 2017

Copyright © Monica Vanleke

Omslag vormgeving Ambilicious Studio | Leon Nolis

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio

Illustraties Monica Vanleke

Redactie Inanna van den Berg, Ambilicious Uitgever van verhalen

Auteursfoto en bewerking coverfoto Leon Nolis

Copyright © 2017 Ambilicious uitgever van verhalen, Breda

ISBN 978-94-92551-19-1 NUR 301

www.ambilicious.nl

Dit autobiografisch geïnspireerde verhaal is fictief. Alle namen, buiten die van mezelf en de plaatsnamen, zijn veranderd. Elke gelijkenis met bestaande personen en/of situaties berust op louter toeval.

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Ondanks alle aan de samenstelling van dit boek bestede zorg kan noch de redactie, noch de auteur, noch de uitgever aansprakelijkheid aanvaarden die het gevolg is van enige fout in deze uitgave.

Take away Kim

To R, my first

L, my last

and the alfa's in between.

And if this ain't My Everything,

Than Barry, you can put your song in your heavenly White

wings ...

In loving memory

R, my first love 1961 – 1997

JP, my boss 1942 – 1992

J, my buddy 1947 – 2000

F, my colleague 1954 – 2008

A, my grandma 1908 – 1998

Deel I

De ontmoeting

Het begon als een mopje.

‘Hoe heet je?’

‘Monica. En jij?’

‘Henri.’ Witte tanden verschenen. ‘Met een i met een puntje.’

Een preciezerd, dacht ik.

De witte lange jas die hij droeg bij dat perfecte gebit gaf hem de allure van een tandarts. Zijn kameraad, hetzelfde gekleed, kwam erbij staan en checkte mijn vriendin. Ik waande me in een doktersroman.

Hij keek me nu met meer interesse aan.

‘Zo kan ik je niet noemen,’ zei hij ernstig. ‘Mijn moeder heet al Monica.’

‘Dan bedenken we toch iets anders?’ Ik pakte een bierviltje. ‘Mo-nic-a,’ articuleerde ik. ‘Van Nic maak je Mic en dan draai je het om: Cim.’

‘Sim?’

Hij sliste een beetje. Dat maakte hem ‘haalbaar’.

‘Kim!’ verbeterde ik.

‘Als je het met een C schrijft is het Sim.’ Een zelfgenoegzaam trekje verscheen om zijn mond.

Zijn kameraad onderdrukte een lach.

Ik fronste. In gedachten zocht ik woorden met een c. Chocolade, citroen, centrum. Verdorie, hij had gelijk. De bestaande letters van mijn naam omgooien, oké, maar zomaar een vreemde letter binnenbrengen? Dat voelde niet kloppen. Maar Sim?

Dat klonk echt naar niks.

‘Oké, voor Kim met een K. De k van chokola,’ knipoogde ik.

Henri met het puntje op de i knikte goedkeurend.

‘Dan noemen we je Kim.’

En zo eenvoudig als dat veranderde ik in een zucht van identiteit.

In feite wilde ik altijd al iemand anders zijn. In de kleuterklas keek ik op naar Ann. Ann was cool. De jongens dweepten met haar. Op een dag knutselden we een feesthoedje in elkaar. Daarna werd de prinses van het bal verkozen. Alle jongens stemden op Ann. Ann met de korte haren en de narrenmuts.

Ik, met mijn vlechten en kroon, voelde me stom naast haar.

‘Mama, mag ik kort haar?’ vroeg ik ‘s avonds. ‘Met een froufrou, met van die huppen eruit.’ Ik tekende het voor op een papier.

‘Dat ziet eruit alsof de muizen eraan hebben geknabbeld,’ zei mijn moeder. ‘Na de oorlog, deden ze dat met de vrouwen die hadden meegelopen met de Duitsers.’

Ik begreep het niet. Zoals ze het zei klonk het hebben van kort haar als een straf, een straf die ze me niet wilde geven.

Mijn moeder redde mijn vlechten van de offerbank.

Maar nu werd Henri mijn niet tegen te houden ticket naar een andere ‘ik’.

Die avond na onze eerste ontmoeting huppelde ik naar de Franklin Rooseveltplaats in Antwerpen voor mijn laatste bus. De geur van verandering hing in de lucht. Een bries schudde loszittende bladeren van de bomen.

In gedachten herbeleefde ik ons afscheid.

‘Zaterdag gaan we naar de OK Club.’ Schuins had hij me aangekeken.

Het was een uitnodiging, zonder dat hij er een vraag van maakte.

Ik had mijn best gedaan mijn opwinding te beheersen.

Licht onverschillig, zonder uitdrukkelijk afscheid te nemen, was ik weggegaan. In het passeren, had ik stiekem Henri’s hand aangeraakt, er kort in geknepen. Woordeloos, zonder omkijken, was ik doorgelopen, opgewonden om het geheime signaal dat ik hem had gegeven: ik vond hem leuk.

De nachtelijke rit naar huis glansde ik meer dan de maan. Mijn adem dampte het raam aan. Ik tekende er een hartje in. *Close to you* van de Carpenters kraakte uit de portable radio van de buschauffeur.

‘De dag dat jij werd geboren beslisten de engelen een droom(vent) te creëren ...’

De profetische passage “That is why, all the girls in town, follow you, all around” ontging me.

Wat was ik mijn vriendin dankbaar dat ze me had meegesleurd naar het doopfestijn, ondanks het feit dat ik mijn studies Secretariaat Moderne Talen had stopgezet. Amper een jaar geleden waren wij nog als eerstejaars ingewijd. De herinnering aan de stank van eieren, mosterd en bier was onuitwisbaar. Een nodeloos offer, zo bleek, vermits ik het geen jaar had volgehouden op de nieuwe school.

Pas gestart liep het al mis, alsof mijn brein in één keer verzadigd was. Alles wat ik er aan kennis probeerde bij te persen kostte het genadeloos uit.

Ik wilde maar één ding: datgene waar ik mijn hele jeugd van was weggehouden: jongens. Probleem: in mijn klas niet te vinden. Weinig kerels wilden secretaresse worden. Dat ik als directiesecretaresse of airhostess in een interessante mannenomgeving kon terecht komen, was een te verre investering.

Marilyn Monroe verwoordde het ooit zoals ik het voelde: “Ik weet dat er voor mij een toekomst is, maar daar kan ik niet op wachten.”

Als je stopt met school,’ zei mijn vader, ‘dan trek ik mijn handen van je af.’

Dat was precies wat ik wenste: eindelijk bevrijd te worden uit zijn ijzeren greep. Ik wilde andere handen op mij.

Een wachttijd van achttien jaar had ik erop zitten. Achttien jaren van tanden bijten en binnen blijven.

Meer lezen van Monica Vanleke

Voor de ietwat naïeve fashionista Fanne Hemelrijck is haar werkloosheid eerder een zegen dan een vloek. Ze is druk-druk-druk bezig met uiterlijkheden. Met haar vriend, een computernerd die ze gerestyled heeft tot een knappe Johnny Depp, leidt ze al shoppend een luxe leventje in Antwerpen. Tot het arbeidsbureau Fanny aan haar modieuze mouwen komt trekken. Fanny moet óf gaan werken, óf een heroriënteringscursus volgen.

Maar ze wil haar eigen weg vinden en praat zichzelf impulsief een pelgrimstocht naar Santiago de Compostela aan. Op hoge hakken, uiteraard. Het begin van een even hilarisch als hachelijk avontuur.

Eerste druk 2011

ISBN: 9789460411953

Uitgever: Manteau Thriller

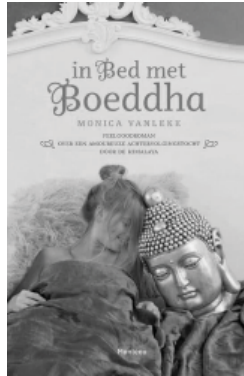
Fashionista Fanny Hemelrijck is bezeten van maar één ding: haar eigen vintagewinkeltje openen in hartje Antwerpen. Maar als die droom werkelijkheid wordt, blijkt het al gauw een parcours vol boobytraps.

Om haar zaak in de kijker te zetten, schrijft Fanny zich samen met de Limburgse Suzanne in voor een nieuw realityprogramma, Beauty Express. Een gratis reclamestunt waarbij niets te verliezen is en alles te winnen, zo denken ze. Maar dat is buiten het gezichtsverlies gerekend dat hun te wachten staat. Onvoorbereid beginnen ze aan een helse tocht door de wereld van media en televisie, tot hun niets anders rest dan elegant afgaan op hun hoge hakken. Dapper banen ze zich een weg door de jungle van uiterlijk vertoon. Een weg die hen uiteindelijk leidt naar nieuw geluk.

Eerste druk 2012

ISBN: 9789460412684

Uitgever: Manteau Thriller

Fanny en Noah reizen dolverliefd naar Frankrijk voor een bruiloft. Maar hun eerste uitstap samen loopt fout af. Zonder afscheid vertrekt de cameraman op reportage naar Noord-India. Tot alles bereid om de prille relatie te redden, vliegt de Antwerpse fashionista haar geliefde achterna. Onder de vleugels van een knotsgek reisgezelschap begint Fanny, flink afgeleid door de knappe lokale gids, aan een amoureuze achtervolgingstocht door de Himalaya.

Tijdens de dagelijkse meditatie fantaseert Fanny er lustig op los over de sexy kant van het leven. De geest van Boeddha zit haar echter op de hielen. De ontdekking van een mysterieuze mandala in het hart van het gebergte verandert Expeditie Noah in een zoektocht naar het mythische koninkrijk Shambhala. Een avontuur dat Fanny van haar hakken blaast en ongeziene hoogtes laat bereiken

Eerste druk 2013

ISBN: 9789460413247

Uitgever: Manteau